

та ѝ, победоносно зае избранъ постъ.

Той чакаше друга жертва.

Павелъ гледаше паяка, мрежата, одушената муха и тия, що, незнаяйки какво ги чака, хвърчатъ около лобно мѣсто — и стори му се, че вижда живота въ картина.

Павелъ мислѣше:

Паяка това е живота, Мрежата му — то сж улицата, кинематотрафа, кръчмитѣ, съблизнитѣ, затвора. . . Мухитѣ, тсва сж хората, които безъ цѣль, безъ страхъ и настървеіе живѣятъ и дирятъ не поволеното. . . Не всички попадатъ въ паяжината, но паднали чѣкой, паяка е готовъ.

— Тежко и горко, който попаде въ мрежата! — въздъхна с болка Павелъ. . . Само щастивитѣ небесни птици не зная мрежата на паяка.